

Regen.

Elia Hattinga van 't Sant

Het regent. Hard. 50 mm heeft het KNMI voorspeld. Overstromingen zelfs. Stukken straat staan blank. Als ik in het bos kom, is er geen sterveling te zien. Iedereen wacht tot het droog wordt vanmiddag. Het is koel, maar niet koud. De hitte en het stof van de laatste tijd zijn verdwenen. De regen valt gestaag recht naar beneden. Eindelijk kunnen we weer eens het bos in om een lekker lang stuk te lopen. Dat is weer eens wat anders dan het smalle jaagpad langs de Kromme Rijn, waar de honden wel kunnen zwemmen, maar aldoor onder curatele staan vanwege de voortdurende stroom chagrijnige hardlopers en vriendelijke wandelaars met witte broeken.

Er staan overal enorme plassen. Vol met schoon, vers, fris regenwater. Sommigen zijn een halve badkuip diep. Saartje, Lotje en onze logeerhond zijn uitgelaten blij, als kalveren voor het eerst de wei in gaan. Ze rennen voor me uit in plaats van hijgend achter me aan te sjokken. Ze springen en dansen en rennen keihard door de plassen; scheppen het water op met hun bek; spatteren in het rond. Saartje gedraagt zich als een kleuter in het kinderbad. Ze neemt een aanloop om in een diepe plas te springen, spettert in het rond, springt uit de plas, rent een rondje, springt weer in de plas, spettert rond. Bij iedere plas steeds opnieuw.

Lotje is helemaal blij. Ze heeft met haar dikke vacht, ondanks dat ik die al flink heb uitgedund, veel last van de warmte. Ze is nog maar amper in de rui. We noemen haar nu Beertje. Haar verre Newfoundlandse voorvader verloochent zich niet. Boven de 15 graden vindt ze het niet lekker meer. Nu leeft ze op. Ik merk nu pas echt hoeveel invloed de warmte van afgelopen tijd heeft gehad op haar gedrag en humeur. Ze daagt Saartje zelfs uit om te spelen. De laatste tijd wilde ze dat niet. Te warm.

Ik heb het bos helemaal voor ons alleen. Ik kan zomaar een stuk over het mooie brede pad langs een fietspad lopen. Er is geen fietser te bekennen. Dat de honden daar gelijk een stuk weggegooid stokbrood vinden en zich even verder te goed doen aan de uitwerpselen van een toerfietser die niet kon wachten tot hij thuis was, kan mijn humeur niet verpesten. Een paar brokjes in een plas en hun stinkbekjes zijn weer schoon. Zelfs als ze er in zouden gaan rollen, is dat niet erg met zoveel water bij de hand.

De reeën laten zich ook niet zien. Hun sporen zijn weggewassen, zodat ik mijn logé, die graag jaagt, diep in het bos niet aan de lijn hoeft te doen. Ook de mountainbikers, die zonder op of om te kijken of te remmen doorfietsen als hun mountainbikepad het mijne kruist, zijn er niet. Ik hoef dus ook niet steeds op te letten of er eentje, die zijn eigen pad niet uitdagend genoeg vindt, ons op een smal onoverzichtelijk paadje probeert te overrijden. De hondenuitlaatdiensten die altijd wel een paar vervelende honden bij zich hebben die de mijne intimideren, staan ongetwijfeld op een parkeerplaats langs de weg te wachten tot het droog wordt. Ook de kinderen die hier op schoolkamp gaan en met mooi weer al krijsend en gillend een puzzeltocht lopen, zitten binnen. Wat is het ineens lekker stil! Door de ruisende regen hoor ik zelfs de doorgaande weg en de verder weg gelegen snelweg niet.

Als ik bij de hei kom, kan ik rustig doorlopen, want zelfs de mevrouw die hier met haar labrador voor de Nimrod pleegt te trainen en kilometerslange slepen trekt, is er niet. Ik hoef dus niet op te letten of mijn schatjes niet per ongeluk met haar eend aan komen zetten. En ik hoef ook niet steeds te kijken of er mensen met of zonder honden aankomen waar ik mijn soms nog wat erg onbezonnen Saartje beter niet naar toe kan laten gaan.

Ik krijg hetzelfde gevoel als de honden. Uitgelaten! Blij! Alsof ik aan een keurslijf ben ontsnapt. Helemaal niet op hoeven letten! Echt helemaal niet! En dat in Nederland! Wat uniek! Het geeft een ongekend gevoel van vrijheid, van rust; iets dat ik zelfs in Frankrijk vaak niet heb. Want daar zijn koeien, schrikdraad, ravijnen, wilde zwijnen, mannen met geweren, loslopende kippen en stroomversnellingen.

Het regent. Best wel hard! Wat heerlijk!! Dat mag het 's zomers vaker doen.